

جلسه سوم دوره حقوق زندانیان:

تفاوت زندانی با متهم و نیز تفاوت حبس با بازداشت موقت با توجه به قانون آیین دادرسی کیفری جدید موضوعاتی است که در این جلسه به بررسی آن‌ها پرداخته می‌شود. قرار بازداشت موقت قرار تأمین کیفری است که بر اساس آن متهم در تمام یا در بخشی از دوران تحقیقات مقدماتی یا دادرسی باید زندانی شود. این قرار شدیدترین نوع قرارهای تأمین کیفری است، بنابراین می‌توان گفت بازداشت موقت در اصطلاح کیفری به معنای توقیف یا زندانی کردن متهم در جریان تحقیقات مقدماتی است که گاهی تا پایان رسیدگی ماهوی و صدور حکم و شروع به اجرای آن نیز ادامه می‌یابد. اما حبس یکی از انواع مجازات است که به موجب حکم قطعی و لازم‌الاجرا آزادی شخص سلب می‌شود. با این حال اصل بر آزادی متهم است و در نتیجه بازداشت متهم باید امری استثنایی تلقی شود و به جز در موارد ضرورت تحقیق یا به عنوان اقدام تأمینی در شرایط خاص قانونی باید از بازداشت متهم اجتناب شود. به همین جهت طبق قانون آیین دادرسی کیفری جدید صدور قرار بازداشت موقت اجباری ملغی شده است، مگر آن دسته که در قانون مجازات جرایم نیروهای مسلح مذکور است. در ادامه این جلسه با اشاره به پیشینه و سابقه تاریخی قرار بازداشت موقت و بررسی آن از دیدگاه تطبیقی و بین‌المللی به بحث پیرامون منشور حقوق متهم با توجه به قانون آیین دادرسی کیفری جدید پرداخته می‌شود.

لینک‌های مرتبط:

- ۱- تفاوت بازداشت موقت با حبس
- ۲- بازداشت موقت در قانون
- ۳- شرایط نگهداری متهم
- ۴- نحوه رسیدگی به پرونده‌های کیفری
- ۵- اما واگرهای بازداشت موقت
- ۶- تفاوت متهم با زندانی